

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1478/26.02.2013г., гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, Второ отделение, XIX състав, в закрито заседание на 26.02.2013г., като разгледа докладваното от съдия **МАРИЯНА БАХЧЕВАН** административно дело **1602/2012г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпило е искане с вх.№2939/06.02.2013г. от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/ чрез Юлиан Чолаков, в което се съдържат обидни към съда и ответника изрази. Жалбоподателят твърди, че съдът в настоящото производство му е отправил предупреждения, които той квалифицира като „закана за саморазправа”, което само по себе си представлява обида към съда при следните съображения:

Предупреждения за спазване на реда в съдебната зала са направени с протоколно определение от 30.01.2013г., но в хода на производството по административно дело №278/2013г. на XIX състав на Варненския административен съд, с оглед процесуалното поведение на СОПА и Юлиан Чолаков, което вече е добре известно и на други съдилища из цялата страна в т.ч. и на Върховния административен съд.

В настоящото производство са изпратени уведомителни писма ведно с преписи от протоколи /изходящите писма са приложени по делото/ до Председателя на Адвокатския съвет и Председателя на Дисциплинарния съд при Варненска адвокатска колегия, както и Председателя на Висшия адвокатски съвет заради появяването на адв.Марин Маринов в нетрезво състояние в предишни съдебни заседания. Друг вид предупреждения към жалбоподателя и неговия представител не са правени до този момент по това дело.

Предупреждения на съдията са в изпълнение на задължението му да следи за реда в съдебната зала, както и в изпълнение на чл.10 т.2 от

Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи за гарантиране авторитета на правосъдието. Да се смята, че спазване на разпоредбата на чл.141 ал.2 от ГПК представлява закана за саморазправа от страна на съда е не само несериозно и абсурдно, но е и в разрез със закона. Нормата на чл.141 ал.2 от ГПК е в тясна връзка с нормата на чл.10 т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи за гарантиране авторитета на правосъдието. Това означава, че неспазването на чл.141 ал.2 от ГПК е нарушение на задължението на всеки съдия да гарантира авторитета на правосъдието. Следователно, да се иска от съдията да не спазва чл.141 ал.2 от ГПК под страх, че по този начин ще възпроизведе в някоя от страните субективно усещане за заплаха би представлявало нарушение и на посочената европейска разпоредба, която е част от българското законодателство. Необходимо е да се добави, че спазване разпоредбата на чл.141 ал.2 от ГПК е гаранция за спазване на разпоредбата на чл.121 ал.1 от Конституцията, според която съдилищата осигуряват равенство и условия за състезателност на страните в съдебния процес, както и гаранция за спазване на разпоредбата на чл.117 ал.1 от Конституцията, съгласно който съдът защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата. В този смисъл е и произнасянето на Върховния административен съд /петчленен състав/ в негово решение №16554/14.12.2011г. по административно дело №9492/2011г.: „Следователно границите на поведение на гражданите в съдебната зала не са уредени нормативно и именно за това законодателят е предвидил, като изрично задължение на съда да ръководи заседанието и да следи за реда в съдебната зала. Неоспоримо е правото на гражданите да присъстват в съдебната зала, но безспорно поведението им следва да бъде съобразено с реда в същата, за който съгласно разпоредбата на чл.141 ал.2 ГПК следи председателят на съдебния състав. От тази законодателна уредба следва еднозначен извод, че всички действия на страните в процеса, както и тези на останалите лица, присъстващи в залата следва да бъдат съобразени с неговите разпореждания.”.

В това също искане вх.№2939/06.02.2013г. се съдържа още една обида към съда, както и обида към ответника изразяваща се в употребените от жалбоподателя изрази, че между съдия-докладчика и прокурора от Варненска окръжна прокуратура /ВОП/, издал обжалвания административен акт по ЗДОИ и неговите колеги от ВОП, има

„нерегламентирано взаимодействие”, както и че между магистратите в лицето на съда и прокуратурата има „съсловна и корупционно мотивирано взаимодействие” във връзка с изхода на делото.

Същите обидни изрази към съдия-докладчика и към ответника се съдържат и в приложеното към искане вх.№2939/06.02.2013г. уточнение по сигнал на СОПА. Нещо повече, в приложеното към искането уточнение се съдържат обиди и към Председателя на Върховния административен съд /ВАС/, към Председателя на Административен съд – Варна, всички посочени поименно, както и обида към Комисията по професионална етика към ВАС, като се твърди че те прикриват това „съсловна и корупционно мотивирано взаимодействие”. В искането жалбоподателят заявява, че приложеното уточнение е било изпратено до Висшия съдебен съвет във връзка със сигнал на СОПА вх.№94-00-1025/29.10.2012г., но представения препис няма белези за това. В официалния сайт на ВСС в раздела на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията” изрично е записано: „Не се разглеждат молби по текущи производства за решаване на правни спорове.”. Това изискване е с оглед защитата на независимостта на съдебната власт, като не се допуска чрез подобни сигнали да се въздейства върху съда и върху случайния избор на съдия-докладчик. Жалбоподателят твърди, че е подал т.нар. уточнение точно в хода на производството по административно дело №1602/2012г. по описа на Административен съд – Варна. Настоящия съдебен състав научи за него на 06.02.2013г. и направи справка в сайта на ВСС, като установи, че до този момент това уточнението към сигнал не е завеждано за разглеждане в дневния ред на Комисията „Професионална етика и превенция на корупцията”.

За това, че чрез искане вх.№2939/06.02.2013г. и приложеното към него уточнение се цели да бъде нанесена обида на съда и на съдебната система като цяло, както и да повлияят върху случайния избор на съдия-докладчик свидетелства и факта, че тези два документа на жалбоподателя се подават по повод „незаконното унищожаване на звукозаписите” от съдебните заседания, въпреки че по този въпрос на СОПА им е било отговорено от Висшия съдебен съвет с писмо изх.№94-00-1025/2012 от 03.12.2012г., в което е посочено, че: „Органите на съдебната власт са независими при осъществяване на своите функции, като при постановяване на своите актове съдиите, прокурорите и следователите се основават само на закона и на събраните по делото доказателства.

Законосъобразността, обосноваването и правилността на съдебните и прокурорските актове подлежат на инстанционен контрол по реда и при условията предвидени в процесуалните закони.”. В същото писмо, Висшия съдебен съвет е уточнил, че Комисията по професионална етика и превенция на корупцията „не може да извършва проверки и да се произнася по правилността на актовете на магистратите или да обсъжда предприетите от тях процесуални действия”.

Обидно и неуважително към съда е и твърдението на жалбоподателя, че като като не са предотвратили изтриването на звукозаписи съдия-докладчика и Председателя на Административен съд – Варна са извършили престъпление от общ характер. Съдът намира за необходимо да уточни, че съгласно чл.151 ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК звукозаписът от съдебното заседание се пази до изтичане на срока по ал.1 на чл.151 от ГПК за искане на поправка и допълване на протокола, а ако е направено такова искане – до влизане в сила на решението по делото. В същото време, обаче, доказателствена сила за извършените в съдебното заседание съдопроизводствени действия има протоколът от заседанието, съгласно чл.152 от ГПК. Следователно, звукозаписът няма същата доказателствена сила като протокола от съдебното заседание и неговото съхраняване е само с оглед на възможността поправка или допълване на протокола да бъдат извършени само въз основа на него. При положение, че не е поискана поправка или допълване на съдебния протокол съдът няма задължение да съхранява звукозаписите, още повече те не са задължително условие легитимиращо провеждането на съдебните заседания, а техническа възможност, която улеснява съдебния протоколчик. Предвид това, че е отговорено на жалбоподателя, че твърдяното действие не представлява престъпление от общ характер с писмо на Висшия съдебен съвет с изх.№94-00-1025/2012 от 03.12.2012г., квалификацията му като такова представлява обида към съда.

Чрез използването на обидни изрази към толкова много органи на съдебната власт /Върховния административен съд и неговия председател, Административен съд – Варна в лицето на неговия председател и съдия-докладчика, Варненска окръжна прокуратура и нейните прокурори/ и твърдението, че между тези органи има „съсловна и корупционно мотивирано взаимодействие” без да се сочат безспорни факти и без да се

прилагат конкретни доказателства представлява нарушение на принципа за независимост на съдебната власт, регламентиран в чл.117 ал.2 от Конституцията на Република България. По този начин, жалбоподателя е нарушил и разпоредбата на чл.10 т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, защитаваща авторитета на правосъдието. Нарушаването на принципа на независимост на съдебната власт и авторитета на правосъдието, представлява обида към съда и към ответната страна /която в случая е Окръжна прокуратура – Варна/ по смисъла на чл.89 т.3 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК.

Посочените обиди са насочени не само към изброените институциите на съдебната система, но и към личността на посочените с имената им магистрати. Конституцията на Република България прогласява за основен принцип гарантиране достойнството и правата на личността – чл.4 и чл.6 от КРБ. Редът за упражняване на правото на защита в този вид съдебни производства в случая е регламентиран от АПК и субсидиарно приложимия ГПК. При упражняване на правата си за започване и участие в съдебно производство жалбоподателят е длъжен спазва същите конституционни принципи спрямо съдиите и другите страни по делото, които съгласно чл.117 ал.2 от Конституцията на Република България в това си качество осъществяват функциите на съдебната власт. Процесуалните права на жалбоподателя следва да се реализират по начин и в езикова форма, които да изключват проява на обидно и неуважително отношение към съдията, представляващ съдебната институция, т.е. към съда. Същото уважително отношение жалбоподателя дължи и към останалите страни и техните представители, съгласно задължението по чл.57 ал.2 от Конституцията на Република България да не се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други. На този конституционен принцип отговаря правилото, заложено в чл.10 т.2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, според който свободата на изразяване на мнение се ограничава за да бъдат защитени здравето и морала, както и репутацията или правата на другите.

Във връзка с горното има утвърдена през годините непротиворечива съдебна практика на Върховния административен съд, част от която са: **определение №3101/09.03.2009г. по адм.д.№2454/2009г. за обида, нанесена от Юлиан Чолаков към съда, определение**

№13894/18.11.2010г. по адм.д.№14257/2010г., определение №9691/30.06.2011г. по адм.д.№7537/2011г.

С молба вх.№21834/20.11.2012г. СОПА са поискали определяне срок за бавност по тяхната молба с вх.№18991/10.10.2012г. на СОПА, по която съдът вече се е произнесъл с определение №4579/11.10.2012г. , което им е било съобщено на 22.10.2012г. Отново, съдът с разпореждане №199943/23.11.2012г. им е указал, че вече има произнасяне по искането им за предоставяне на звукозаписите от съдебните заседания и повторно произнасяне не се дължи по същото искане след като не са възникнали нови обстоятелства. Въпреки това, жалбоподателят е подал ново заявление с вх.№22106/23.11.2012г., с което поддържа искането си за определяне на срок за бавност. Молбата за срок за бавност беше изпратена на ВАС, но делото е върнато без да е определен срок за извършване на твърдяните от жалбоподателя като неизвършени процесуални действия от страна на съда. Тази молба за бавност стана повод да бъде отменено насрочването на делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 12.12.2012г. и повторното му насрочване за 30.01.2013г. Предвид, че молбата за бавност не е уважена, поради липса на бавност, подаването ѝ представлява нарушение по чл.91 ал.2 от ГПК, тъй като с нея жалбоподателя е затруднил хода на производството. За това нарушение следва да бъде наложена глоба както на СОПА, така и на Юлиан Чолаков. С оглед на цялостното процесуално поведение на жалбоподателя и неговия представител в хода на това производство, както заради това, че са забавили хода на производството повече от разумния срок за неговото разглеждане размера на глобата трябва да бъде определен над минималния, посочен в чл.91 ал.2 от ГПК.

На основание чл.89 т.3 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК предвид нанесените към съда и към ответната страна обиди от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията и неговия представител Юлиан Чолаков, съдържащи се в искане вх.№2939/06.02.2013г. и приложеното към него уточнение, съдът има право да наложи глоба както на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, така и на неговия представител Юлиан Чолаков. С оглед на досегашното процесуално поведение на СОПА и на неговия представител Юлиан Чолаков в хода на това производство съдът счита, че глобите и към

сдружението и към неговия представител трябва да бъдат в максималния размер по чл.91 ал.1 от ГПК.

Мотивиран от изложените съждения и на основание чл.91 ал.1 от ГПК във връзка с чл.89 т.3 от ГПК, и на основание чл.91 ал.2 от ГПК, приложими на основание чл.144 от АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЛАГА ГЛОБА на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията с БУЛСТАТ 176143308 за обида на съда в размер на 300 /триста/ лева.

НАЛАГА ГЛОБА на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията с БУЛСТАТ 176143308 за обида на ответната страна по делото в лицето на прокурор Станислав Андонов от Варненска окръжна прокуратура в размер на 300 /триста/ лева.

НАЛАГА ГЛОБА на ЮЛИЯН АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ с ЕГН 5409161102 за обида на съда в размер на 300 /триста/ лева.

НАЛАГА ГЛОБА на ЮЛИЯН АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ с ЕГН 5409161102 за обида на ответната страна по делото в лицето на прокурор Станислав Андонов от Варненска окръжна прокуратура в размер на 300 /триста/ лева.

НАЛАГА ГЛОБА на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията с БУЛСТАТ 176143308 за затрудняване хода на производството в размер на 300 /триста/ лева.

НАЛАГА ГЛОБА на ЮЛИЯН АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ с ЕГН 5409161102 за затрудняване хода на производството в размер на 300 /триста/ лева.

Определението може да бъде обжалвано в едноседмичен срок от съобщението с молба за отмяна до съда, който е наложил глобите.

Настоящото определение да бъде изпратено на СОПА чрез Юлиян Чолаков, на ответника и на контролиращата страна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:/п/